

**УХВАЛА
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ**

07 травня 2015 року

м. Київ

Колегія суддів судової палати з розгляду кримінальних справ апеляційного суду Київської області в складі:

головуючого судді: Полосенка В.С.
суддів: Димарецького В.М., Костенко І.В.
при секретарі: Шовкоплясі С.П.
за участю прокурора: Стаховської Н.О.

обвинуваченого: Мироненка О.П. та його захисника Кормушина Ю.О.
розглянувши у відкритому судовому засіданні в м. Києві апеляційну скаргу прокурора на вирок Бориспільського міськрайонного суду Київської області від 02 березня 2015 року, яким:

Мироненка Олексія Петровича, 03 березня 1985 року народження, українця, громадянина України, з вищою освітою, працюючого юристом в СФГ «Альта», не одруженого, проживаючого за адресою: с. Рогозів, вул. Перемоги, 6, Бориспільського району, Київської області, раніше не судимого,-

засуджено за ч. 2 ст. 286 КК України до покарання у виді п'яти років позбавлення волі, з позбавленням права керувати транспортними засобами строком на три роки. На підставі ст.75 КК України Мироненка О.П. звільнено від відбування призначеного основного покарання з іспитовим строком три роки з покладенням на нього обов'язків, передбачених ст.76 КК України.

Вироком вирішено питання про речові докази та судові витрати.

ВСТАНОВИЛА:

За вироком суду, Мироненко О.П. визнаний винним та засуджений за те, що 20 вересня 2014 року, близько 21 години 30 хвилин, керуючи автомобілем марки «SKODA OCTAVIA TOUR 1.81» з реєстраційним номерним знаком АА 8708 НК у стані алкогольного сп'яніння, в порушення вимог пунктів 2.9 а), 2.3 б), 2.3 д), 10.1, 34.1 Правил дорожнього руху України, рухаючись проїзною частиною вулиці Горбатюка в м. Бориспіль Київської області в напрямку м. Києва, неподалік магазину «Нова лінія», не був уважний, не

стежив за дорожньою обстановкою, не реагував на її зміну, внаслідок чого створив своїми діями загрозу безпеці дорожнього руху, не врахував дорожню обстановку, не обрав безпечну швидкість руху транспортного засобу та місце його розташування в своїй смузі для руху, щоб мати змогу постійно контролювати його рух, в результаті не впорався з керуванням транспортного засобу та перетнув лінію 1.3 дорожньої розмітки, яку перетинати забороняється, здійснив виїзд на зустрічну смугу руху, де допустив зіткнення з автомобілем марки «DAEWOO LANOS», з реєстраційним номерним знаком АА 2027 МН, під керуванням водія Кириловського С.Л. та в подальшому допустив зіткнення з автомобілем марки «ВАЗ2101», з реєстраційним номерним знаком 370-82 СК, під керуванням водія Петровича А.Ю., які рухалися в зустрічному напрямку, тобто в напрямку м. Харкова.

В результаті дорожньо-транспортної пригоди пасажир автомобіля «ВАЗ 2101» Петрович О.А. від отриманих тілесних ушкоджень загинув на місці пригоди, а малолітній пасажир Петрович А.СМ. отримав тілесні ушкодження, що відносяться до категорії середньої тяжкості.

В апеляції прокурор просить вирок суду щодо Мироненка О.П. скасувати в зв'язку з неправильним застосуванням закону України про кримінальну відповідальність, невідповідністю призначеного покарання тяжкості кримінального правопорушення та особі обвинуваченого внаслідок м'якості та ухвалити новий вирок, яким Мироненка О.П. засудити за ч.2 ст.286 КК України на 4 роки позбавлення волі з позбавленням права керувати транспортними засобами строком на 3 роки.

Вказує, що судом при призначенні покарання обвинуваченому не враховано обставину, що обтяжує покарання — вчинення злочину в стані алкогольного сп'яніння. На думку апелянта суд не надав належної оцінки тим обставинам, що Мироненко О.П. грубо порушив Правила дорожнього руху, внаслідок чого трапилась дорожньо-транспортна пригода, в результаті якої настали тяжкі наслідки - смерть особи та спричинення середньої тяжкості тілесних ушкоджень малолітній дитині. Зазначає, що судом неправильно застосовано закон України про кримінальну відповідальність, а саме безпідставно застосовано ст.75 КК України та призначено обвинуваченому покарання, яке за своїми видом та розміром є явно несправедливим через м'якість.

В запереченнях на апеляцію прокурора, обвинувачений Мироненко О.П. просить вирок суду залишити без змін, а апеляцію прокурора без задоволення.

Вислухавши доповідь судді, думку прокурора в підтримку поданої апеляційної скарги, обвинуваченого та його захисника, які вважають вирок суду законним та обґрунтованим, перевіривши матеріали кримінального провадження та доводи скарги, колегія суддів приходить до наступного.

Відповідно до вимог ст.370 КПК України судові рішення повинні бути законним, обґрунтованим і вмотивованим.

Наведеним у вирокі доказам суд дав належну юридичну оцінку, вірно кваліфікував дії обвинуваченого за ч.2 ст.286 КК України.

Відповідно до вимог ст. 65 КК України особі, яка вчинила злочин, має бути призначене покарання, необхідне і достатнє для її виправлення та попередження нових злочинів. Суд, призначаючи покарання, зобов'язаний врахувати ступінь тяжкості вчиненого злочину, дані про особу винного та обставини справи, що пом'якшують і обтяжують покарання.

Як убачається з вироку, суд першої інстанції, при призначенні покарання Мироненку О.П. врахував ступінь тяжкості вчиненого ним злочину, дані про особу обвинуваченого, який раніше до кримінальної відповідальності не притягувався, характеризується позитивно, думку потерпілих, які просили звільнити обвинуваченого від відповідальності, пом'якшуючі обставини - щире каяття, добровільне відшкодування завданих збитків, активне сприяння розкриттю злочину, обставину що обтяжує покарання - вчинення злочину в стані алкогольного сп'яніння.

Саме наявність сукупності обставин, які пом'якшують покарання дали суду першої інстанції підстави для звільнення обвинуваченого від основного призначеного покарання ст. 75 КК України з іспитовим строком.

Відповідно до п.5 Постанови № 1 ПВСУ «Про практику постановлення судами вироків при розгляді кримінальних справ в апеляційному порядку» під час судового слідства апеляційний суд може досліджувати всі докази, що є у справі, або лише ті, правильність оцінки чи повноти дослідження яких судом першої інстанції оспорено в апеляції, або ж які він зовсім не досліджував. Виходячи з принципу безпосередності дослідження доказів апеляційний суд не вправі дати їм іншу оцінку, ніж та, яку дав суд першої інстанції, якщо їх не було досліджено під час апеляційного розгляду справи.

Проте прокурор в апеляційній скарзі ставить питання про ухвалення нового вироку, при цьому не заявляє клопотання про дослідження доказів та призначення більш суворого покарання, оскільки покарання зазначене в апеляційній скарзі є більш м'яким ніж покарання призначене за вироком суду.

Що стосується доводів прокурора про те, що місцевим судом при призначенні покарання не враховано перебування останнього під час вчинення злочину в стані алкогольного сп'яніння, то вони є безпідставними.

Як зазначено в мотивувальній частині вироку Мироненко О.П. під час вчинення ДТП перебував в стані алкогольного сп'яніння. Тому підстав вважати, що судом не була врахована дана обставина при винесенні вироку апеляційний суд не вбачає.

За таких обставин, колегія суддів приходять до висновку, що доводи апеляційної скарги прокурора щодо необґрунтованості рішення суду про

звільнення обвинуваченого Мироненка О.П. від відбування покарання з випробуванням є безпідставними, в зв'язку з чим залишає вирок суду без змін.

Керуючись ст.ст. 376, 404, 405, 407, 409, 419 КПК України, колегія суддів,-

У Х В А Л И Л А:

Апеляційну скаргу прокурора залишити без задоволення, а вирок Бориспільського міськрайонного суду Київської області від 02 березня 2015 року щодо Мироненка Олексія Петровича – без змін.

Головуючий:
Судді:

